

Sygn. akt VIII C 211/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kielcach Wydział VIII Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Katarzyna Latała

Protokolant stażysta Mirosława Koprowska

po rozpoznaniu w dniu 4 maja 2015 roku w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. w W.

przeciwko M. S. (1)

o zapłatę kwoty 9 150 zł

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. w W.

przeciwko M. S. (1)

o zapłatę kwoty 1 055,03 zł

i sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. w W.

przeciwko M. S. (1)

o zapłatę kwoty 3 021,25 zł

I. zasądza od M. S. (1) na rzecz Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 9 150 zł (dziewięć tysięcy sto pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 lipca 2013 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od M. S. (1) na rzecz Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 2 445 zł (dwa tysiące czterysta czterdzieści pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zasądza od M. S. (1) na rzecz Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 1 017,93 zł (jeden tysiąc siedemnaście złotych dziewięćdziesiąt trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 lipca 2013 roku do dnia zapłaty;

IV. oddała powództwo o zapłatę kwoty 1 055,03 zł w pozostałym zakresie;

V. zasądza od M. S. (1) na rzecz Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 1 020 zł (jeden tysiąc dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

VI. zasądza od M. S. (1) na rzecz Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 3 021,25 zł (trzy tysiące dwadzieścia jeden złotych dwadzieścia pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty;

VII. zasądza od M. S. (1) na rzecz Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 1 129 zł (jeden tysiąc sto dwadzieścia dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Katarzyna Latała

Sygn. akt VIII C 211/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 6 sierpnia 2013 roku powód Towarzystwo (...) S.A. w W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej M. S. (1) kwoty 9.150,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 lipca 2013 roku do dnia zapłaty i kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 30 sierpnia 2011 r. w miejscowości S., pozwana M. S. (1), kierując w stanie nietrzeźwości i bez wymaganych uprawnień samochodem marki F. o numerze rejestracyjnym (...), w wyniku nieprawidłowego wykonywania manewru skrętu w lewo, nie udzieliła pierwszeństwa przejazdu wyprzedzającemu ją motocyklowi marki H. o numerze rejestracyjnym (...), kierowanemu przez T. K., w wyniku czego doszło do zderzenia obu pojazdów. Pozwana zbiegła z miejsca zdarzenia. W wyniku zdarzenia doszło do uszkodzenia motocyklu marki H., stanowiącego własność T. K.. Poszkodowany wystąpił o likwidację szkody z ubezpieczenia OC sprawcy, który posiadał u powoda obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W toku przeprowadzonego postępowania mającego na celu likwidację szkody ustalono, że szkoda jakiej doznał poszkodowany wyniosła 9.150,00 PLN. Powód wypłacił na rzecz poszkodowanego wskazaną kwotę tytułem odszkodowania. Po dokonaniu wypłaty odszkodowania, pismem z dnia 28 czerwca 2013 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 9.150,00 zł tytułem zwrotu wypłaconego odszkodowania. Powyższe wezwanie nie przyniosło jednakże skutku w postaci zapłaty przez pozwaną przedmiotowej należności. Powołując się na przepis art. 43 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych. Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003 r., nr 124, późn. zm.) powód wskazał, iż w stosunku do pozwanej przysługuje mu roszczenie regresowe, albowiem pozwana zbiegła z miejsca zdarzenia.(k.3-7)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 września 2013 roku sygn. akt VIII Nc 1259/13 Sąd Rejonowy w Kielcach uwzględnił powództwo w całości wraz z kosztami procesu w wysokości 1.331,50 zł.(k.54)

Pozwana M. S. (1) w sprzeciwie od nakazu zapłaty zaskarżyła przedmiotowy nakaz zapłaty w całości i wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła ona, że nie wie co składa się na kwotę podchodzoną przez powoda od niej pozwem wniesionym w niniejszej sprawie, w jaki sposób należność ta została wyliczona, w jaki sposób zostały wyliczone odsetki i od jakich należności. Zdaniem pozwanej nie jest ona zobowiązana do zapłaty na rzecz powoda jakichkolwiek należności. Zarzuciła ona ponadto, że powód w żaden sposób nie wykazał, iż to pozwana ponosi winę za spowodowanie przedmiotowej kolizji drogowej z dnia 30 sierpnia 2011 roku.(k. 59-60)

W piśmie procesowym z dnia 20 marca 2014 roku powód Towarzystwo (...) S.A. w W. podtrzymał w całości żądanie pozwu i podniósł, iż na mocy wyroku z dnia 7 listopada 2011 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Kielcach, XI Wydział Karny, w sprawie o sygn. akt XI W 3818/11, pozwana została uznana za winną popełnienia w dniu 30 sierpnia 2011 r. czynów z art. 86 § 2 k.w., art. 94 § 1 k.w., art. 97 k.w. w zw. z art. 44 ust. 1 pkt. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Powyższe orzeczenie uprawomocniło się z dniem 15 listopada 2011 r. Opisany w sentencji w/w wyroku stan faktyczny jest tożsamy ze wskazanym przez powoda opisem zdarzenia. Bezsprzecznie wynika z tego, że pozwana doprowadziła do powstania szkody, prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości i bez wymaganych uprawnień, a ponadto zbiegła z miejsca zdarzenia. Odpowiedzialność pozwanej została wykazana również załączonym do pozwu pismem Policji, z którego jednoznacznie wynika, że pozwana była sprawcą przedmiotowego zdarzenia. Okoliczność skierowania przeciwko pozwanej wniosku o ukaranie w opisanym postępowaniu zdaniem powoda dowodzi, że dane zebrane w toku czynności wyjaśniających stwarzały podstawy do przypisania pozwanej odpowiedzialności za zarzucane jej czyny. Powód wskazał, że wyżej powołane dokumenty są dokumentami urzędowymi i zgodnie z art. 244 § 1 k.p.c, stanowią dowód tego, co zostało w ich urzędowo zaświadczone. W myśl art. 252 k.p.c, strona, która zaprzecza prawdziwości

dokumentu urzędowego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenie organu, od którego dokument ten pochodzi, są niezgodne z prawdą, powinna okoliczności te udowodnić. Pozwana natomiast tego domniemania nie obaliła, nie przedstawiając żadnych dowodów, które podważyłyby sprawstwo pozwanej w spowodowaniu zdarzenia szkodzącego. Pozwana nie zaprzeczyła, że jest sprawcą zdarzenia opisanego w pozwie, że prowadziła pojazd w stanie nietrzeźwości, bez wymaganych uprawnień oraz że zbiegła z miejsca wypadku. Podstawą roszczenia powódki wobec pozwanej nie jest jednak okoliczność zawinionego spowodowania wypadku i przepis art. 415 k.c, ale przepis art. 43 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., Nr 124, poz.1152 z późn. zm.), opisujący tzw. regres nietypowy. Podstawą dochodzenie zwrotu odszkodowania od sprawcy szkody jest spełnienie w określonych w pkt 1, 3 i 4 powyższego przepisu przesłanek. Powód zarzucił, że pozwana doprowadziła do powstania szkody, kierując pojazdem w stanie nietrzeźwości oraz bez wymaganych uprawnień, a następnie zbiegła z miejsca zdarzenia, dlatego też w myśl powyższego przepisu, powód, jako zakład ubezpieczeń, jest uprawniony do dochodzenia od pozwanej zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania.(k.92-94)

W pozwie z dnia 13 sierpnia 2013 roku wniesionym do Sądu Rejonowego w Kielcach w sprawie sygn. akt VIII C 2113/13 powód Towarzystwo (...) S.A. w W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej M. S. (1) kwoty 10.055,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 lipca 2013 roku do dnia zapłaty i kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 30 sierpnia 2011 r. w miejscowości S. doszło do kolizji drogowej, w trakcie której pozwana, znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,74 mg/l) oraz kierując samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) bez wymaganych uprawnień, spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że podczas wykonywania manewru skrętu w lewo z drogi publicznej nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu motocyklowi marki H. o nr rej. (...) będącego w trakcie wyprzedzania, w wyniku czego kierujący motocyklem utracił panowanie nad pojazdem i najechał na zaparkowany pojazd marki A. o nr rej. (...). Bezpośrednio po wyrządzeniu szkody pozwana zbiegła z miejsca zdarzenia z zamiarem uniknięcia odpowiedzialności. Wyrokiem z dnia 7 listopada 2011 r. sygn. akt XI W 3818/11 Sąd Rejonowy w Kielcach XI Wydział Karny, w związku ze spowodowaniem przedmiotowego wypadku, uznał pozwaną za winną dopuszczenia się wykroczenia z art. 93 § 1 k.w. W chwili zdarzenia właściciel samochodu osobowego F. (...) o nr rej. (...) posiadał w powodowym Towarzystwie umowę obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, z której poszkodowana pasażerka motocykla marki H. o nr rej. (...) zgłosiła powstałą szkodę. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, powód ustalił, iż wysokość należnego odszkodowania w związku z uszkodzeniem kasku i bluzy wynosi 1.055.03 PLN. Powód wypłacił na rzecz poszkodowanej wskazaną kwotę tytułem odszkodowania. Po dokonaniu wypłaty odszkodowania powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 1.055.03 PLN tytułem zwrotu wypłaconego odszkodowania. Powyższe wezwanie nie przyniosło jednakże skutku w postaci zapłaty przez pozwaną przedmiotowej należności. Powołując się na przepis art. 43 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych. Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003 r., nr 124, późn. 1152 z późn. zm.) powód wskazał, iż w stosunku do pozwanej przysługuje mu roszczenie regresowe, albowiem pozwana zbiegła z miejsca zdarzenia.(k.123-127)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 13 września 2013 roku sygn. akt VIII Nc 1295/13 Sąd Rejonowy w Kielcach uwzględnił powództwo w całości wraz z kosztami procesu w wysokości 210,25 zł.(k.133)

Pozwana M. S. (1) w sprzeciwie od nakazu zapłaty zaskarżyła przedmiotowy nakaz zapłaty w całości i wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła ona, że nie wie co składa się na kwotę podchodzoną przez powoda od niej pozwem wniesionym w niniejszej sprawie, w jaki sposób należność ta została wyliczona, w jaki sposób zostały wyliczone odsetki i od jakich należności. Zdaniem pozwanej nie jest ona zobowiązana do zapłaty na rzecz powoda jakichkolwiek należności. Zarzuciła ona ponadto, że powód w żaden sposób nie wykazał, iż to pozwana ponosi winę za spowodowanie przedmiotowej kolizji drogowej z dnia 30 sierpnia 2011 roku. Natomiast postępowanie karne w sprawie sygn. akt XII K 1219/11 nie zostało jeszcze ukończony.(k.138-139)

W piśmie procesowym z dnia 5 marca 2014 roku powód Towarzystwo (...) S.A. w W. podtrzymał w całości żądanie pozwu i podniósł, iż pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty nie kwestionuje wysokości szkody. Wątpliwości pozwanej

sprowadzają się jedynie do sposobu wyliczenia szkody nie samej jej wysokości. Wartość uszkodzonej w wypadku odzieży oraz kasku nie są kwestionowane przez stronę przeciwną. Powód ustosunkowując się do zarzutów pozwanej zawartych w sprzeciwie od nakazu zapłaty wskazał, że pozwana kwestionuje okoliczność, iż w momencie zdarzenia szkodowego znajdowała się pod wpływem alkoholu. Powódka ustaliła ten fakt w oparciu o załączony do pozwu odpis wyroku z dnia 7 listopada 2011 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Kielcach, XI Wydział Karny, w sprawie o sygn. akt XI W 3818/11. W związku z powyższym powód podtrzymał swoje stanowisko, iż pozwana – wbrew jej twierdzeniom - prowadziła samochód w momencie zaistnienia szkody będąc pod wpływem alkoholu. Powód wskazał ponadto, iż przywołana w pozwie podstawa prawna odpowiedzialności pozwanej nie ulegnie obaleniu nawet wówczas, gdyby w istocie, pozwana w toku niniejszego postępowania zdołała wykazać, że nie prowadziła samochodu pod wpływem alkoholu. Art. 43 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych. Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zawiera w sobie przesłanki roszczenia regresowego ubezpieczyciela względem ubezpieczającego - warunkiem zastosowania w/w przepisu nie jest stwierdzenie zaistnienia łącznie wszystkich wskazanych w tej regulacji przesłanek, które to mają charakter samodzielnych podstaw odpowiedzialności. W konsekwencji, sam fakt oddalenia się z miejsca zdarzenia przez pozwaną jest wystarczający, by uwzględnić powództwo. Ponadto podnoszone w sprzeciwie od nakazu zapłaty wątpliwości pozwanej co do tego z czego wynika taka a nie inna kwota roszczenia objętego pozwem są zdaniem powoda niezrozumiałe, gdyż powód wprost wskazała, iż na wysokość roszczenia składa się wartość uszkodzonej w wypadku odzieży oraz kasku ochronnego.(k.167-168)

Postanowieniem z dnia 2 czerwca 2014 roku sygn. akt VIII C 2113/13 Sąd Rejonowy w Kielcach na podstawie art. 219 k.p.c. zarządził połączenie sprawy Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. akt VIII C 2113/13 ze sprawą Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. akt VIII C 211/14 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.(k.202)

W pozwie z dnia 13 sierpnia 2013 roku wniesionym do Sądu Rejonowego w Kielcach w sprawie sygn. akt VIII C 319/14 powód Towarzystwo (...) S.A. w W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej M. S. (1) kwoty 3.021,25 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty i kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż dnia 30 sierpnia 2011 r. w miejscowości S. gmina D. pozwana kierując pojazdem marki F. o nr rej. (...) nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu motocyklowi marki H. o nr rej. (...), w wyniku czego kierujący motocyklem utracił panowanie nad pojazdem i uderzył w zaparkowany pojazd marki A. o nr rej. (...). Wskutek zdarzenia obrażeń ciała doznał kierujący motocyklem T. K.. W chwili zdarzenia pozwana kierowała pojazdem nie posiadając wymaganych do tego uprawnień oraz znajdując się w stanie nietrzeźwości, natomiast po spowodowaniu wypadku oddaliła się z miejsca zdarzenia. W momencie powstania szkody właściciel pojazdu marki F. o nr rej. (...) posiadał w powodowym Towarzystwie polisę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, z której została zgłoszona szkoda. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, w oparciu o zgromadzoną dokumentację medyczną, powód przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w łącznej kwocie 3021,25 zł. Powód wypłacił na rzecz poszkodowanego wskazaną kwotę tytułem odszkodowania. Po dokonaniu wypłaty odszkodowania, pismami z dnia 10 czerwca 2013 roku i 28 czerwca 2013 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 3021,25 zł tytułem zwrotu wypłaconego odszkodowania. Powyższe wezwanie nie przyniosło jednakże skutku w postaci zapłaty przez pozwaną przedmiotowej należności. Powołując się na przepis art. 43 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych. Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003 r., nr 124, późn. zm.) powód wskazał, iż w stosunku do pozwanej przysługuje mu roszczenie regresowe, albowiem pozwana zbiegła z miejsca zdarzenia.(k.210-213)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 24 października 2013 roku sygn. akt VIII Nc 1296/13 Sąd Rejonowy w Kielcach uwzględnił powództwo w całości wraz z kosztami procesu w wysokości 655 zł.(k.226)

Pozwana M. S. (1) w sprzeciwie od nakazu zapłaty zaskarżyła przedmiotowy nakaz zapłaty w całości i wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła ona, że nie wie co składa się na kwotę podchodzoną przez powoda od niej pozwem wniesionym w niniejszej sprawie, w jaki sposób należność ta została wyliczona, w jaki sposób zostały wyliczone odsetki i od jakich należności. Zdaniem pozwanej nie jest ona zobowiązana do zapłaty na rzecz powoda jakichkolwiek

należności. Zarzuciła ona ponadto, że powód w żaden sposób nie wykazał, iż to pozwana ponosi winę za spowodowanie przedmiotowej kolizji drogowej z dnia 30 sierpnia 2011 roku. Natomiast postępowanie karne w sprawie sygn. akt XII K 1219/11 nie zostało jeszcze ukończone.(k.233-234)

W piśmie procesowym z dnia 17 kwietnia 2014 roku powód Towarzystwo (...) S.A. w W. podtrzymał w całości żądanie pozwu i podniósł, iż stosownie do art. 43 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r., Nr 124, poz.1152 z późn. zm.), zakładowi ubezpieczeń przysługuje prawo do zwrotu odszkodowania wypłaconego z tytułu polisy OC, jeżeli kierujący wyrządził szkodę kierując pojazdem mechanicznym znajdując się w stanie nietrzeźwości, jeżeli kierujący w momencie wyrządzenia szkody nie posiadał wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym lub gdy kierujący zbiegł z miejsca wypadku. Te wszystkie okoliczności w stosunku do pozwanej zostały potwierdzone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach, Wydział XI Karny z dnia 7 listopada 2011 r. sygn. akt XI W 3818/11, który zgodnie z art. 244 k.p.c. jest dokumentem urzędowym, będącym dowodem tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone. Z treści przedmiotowego wyroku wynika, iż pozwana w chwili zdarzenia z dnia 30 sierpnia 2011 r. pozostawała w stanie nietrzeźwości (0,74 mg/l). Ustosunkowując się do twierdzeń pozwanej zawartych w sprzeciwie od nakazu zapłaty powód wskazał, iż pozwana zakwestionowała jedynie fakt, iż znajdowała się w stanie nietrzeźwości nie zaś kierowanie pojazdem mechanicznym bez wymaganych uprawnień oraz oddalenie się z miejsca zdarzenia, które miało również miejsce w przedmiotowej sprawie i stanowi wystarczającą przesłankę przypisania pozwanej odpowiedzialności odszkodowawczej według art. 43 pkt. 3 i 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. W związku powoływaniem się pozwanej na nieukończone postępowanie karne w sprawie o sygn.. akt XII K 1219/11, powód wskazał, iż zgodnie z art. 16 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, to zakład ubezpieczeń ustala stan faktyczny. Postępowanie likwidacyjne toczy się niezależnie od postępowania karnego. Ubezpieczyciel nie może biernie oczekiwać na zakończenie postępowania karnego ustalającego winę sprawcy wypadku. Ustalenie odpowiedzialności za zgłoszoną szkodę pozostaje obowiązkiem ubezpieczyciela, zatem powoływanie się przez pozwaną na niezakończone postępowanie karne jest zdaniem powoda niezasadne.(k.255-257)

Postanowieniem z dnia 2 czerwca 2014 roku sygn. akt VIII C 319/14 Sąd Rejonowy w Kielcach na podstawie art. 219 k.p.c. zarządził połączenie sprawy Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. akt VIII C 319/14 ze sprawą Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. akt VIII C 211/14 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.(k.260)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. (1) i S. S. zawarli z Towarzystwem (...) S.A. w W. umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych związanego z ruchem pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...), na podstawie której Towarzystwo (...) S.A. w W. wystawiło polisę (...) nr (...) na okres ubezpieczenia od dnia 16 grudnia 2010 roku do dnia 15 grudnia 2011 roku.

Dowód: zgłoszenie szkody z dnia 1 września 2011 roku (k.19-29), akta szkody nr (...), pismo Ubezpieczeniowego (...)z dnia 29 grudnia 2011r. (k.30)

W okresie obowiązywania powyższej umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych związanego z ruchem pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...), na podstawie której Towarzystwo (...) S.A. w W. wystawiło polisę (...) nr (...), w dniu 30 sierpnia 2011 roku w miejscowości S. gmina D. M. S. (1) kierowała samochodem F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie po użyciu alkoholu. Jednocześnie w powyższym miejscu i czasie M. S. (1) umyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem marki F. (...) o nr rej. (...), wykonując manewr skrętu w lewo do posesji nr (...) bez sygnalizacji tego manewru kierunkowskazem, zajęła drogę wykonującemu manewr wyprzedzania wyżej wymienionego pojazdu kierującemu motocyklem marki H. o nr rej. (...) T. K. doprowadzając do zderzenia pojazdów, na skutek czego pasażerka motocykla M. S. (2) doznała obrażeń ciała w postaci obrzęku i dolegliwości bólowych stawu łokciowego prawego, złamania kości łokciowej i kości ramiennej prawej, otarć naskórka, na obu kolanach i krwiaka na prawym

biodrze, a obrażenia powyższe naruszyły czynności narządów jej ciała na okres czasu trwający dłużej niż siedem dni.. Ponadto w związku z faktem, iż M. S. (1) podczas wykonywania manewru skrętu w lewo z drogi publicznej nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu motocyklowi marki H. o nr rej. (...) będącemu w trakcie wyprzedzania, kierujący tym motocyklem T. K. utracił panowanie nad pojazdem i najechał na zaparkowany pojazd marki A. nr rej. (...). Następnie M. S. (1) odjechała z miejsca wypadku nie podając innym uczestnikom zdarzenia swoich danych osobowych oraz danych z polisy OC.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Kielcach XII Wydział Karny z dnia 28 kwietnia 2014 r. sygn. akt XII K 1219/11 wraz z uzasadnieniem (k. 282-302k.452-454), wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach IX Wydział Karny – Odwoławczy z dnia 7 października 2014 r. sygn. akt IX Ka 1075/14 (k.455), wyrok Sądu Rejonowego w Kielcach XI Wydział Karny z dnia 7 listopada 2011 r. sygn. akt XI W 3818/11 (k.13 akt Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. XI W 3818/11), pismo Komisariatu Policji w D. z dnia 13 września 2011r. (k.17), potwierdzenie okoliczności przez uczestnika zdarzenia (k.18), akt oskarżenia przeciwko M. S. (1) (k.185-190), zeznania M. S. (2) (k.451 odwrót), zeznania T. K. (k.108)

Wartość motocykla marki H. numer rej. (...) bezpośrednio przed zaistnieniem zdarzenia z dnia 30 sierpnia 2011 roku wynosiła kwotę 13.300 zł, koszt naprawy uszkodzeń tego motocykla powstałych na skutek zdarzenia z dnia 30 sierpnia 2011 roku wynosił kwotę 45.447,32 zł, zaś wartość rynkowa motocykla marki H. numer rej. (...) w stanie uszkodzonym wynosi obecnie kwotę 3.100 zł. Wartość rynkowa kasku motocyklowego (...) wynosi kwotę 790 zł.

Dowód: opinia biegłego J. W. (k.410-431)

W wyniku zaistniałego wypadku drogowego z dnia 30 sierpnia 2011 roku T. K. po przewróceniu motocykla marki H. numer rej. (...) uderzył w podłoże okolicą stawu kolanowego prawego i głową. Na skutek przedmiotowego zdarzenia T. K. doznał stłuczenia głowy, rany okolicy stawu kolanowego prawego i skręcenia kręgosłupa lędźwiowego. Trwałym następstwem urazów ciała doznanych przez niego na skutek zaistniałego wypadku drogowego z dnia 30 sierpnia 2011 roku jest przewlekły okresowy zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego oraz ograniczenie zgięcia. Ból ten ma charakter okresowy definiowany jako do zniesienia wymagający reakcji medycznej. Po około godzinnym przebywaniu w pozycji zgięciowej T. K. musi stosować ponadstandardową przerwę wypoczynkową (około 30 minut) .Przy konieczności wykonywaniu czynności wymagającej pozycji zgięciowej T. K. musi zamiast pozycji zgięciowej stosować pozycję kuczną (przysiad). Podczas wypadku komunikacyjnego osoba w nim biorąca udział znajduje się w stresie pourazowym (PSD) spowodowanego obawą o własne życie i zdrowie. PSD to złożone zaburzenia lękowe , a niekiedy i osobowościowe. Jego czas trwania nie jest u wszystkich jednakowy. W trakcie zdarzenia w dniu 30 sierpnia 2011 roku T. K. doznał małego stopnia uszkodzenia tkanek. W sferze emocjonalnej do nasilenie bólu dochodzi z powodu obawy o własne życie , zdrowia czynniki egzystencjonalne , a obecnie lęk przed jazdą na motocyklu co w przypadku T. K. jest równoznaczne z niemożliwością pełnej samorealizacji. W okresie 14 dni bezpośrednio od zaistnienia wypadku drogowego z dnia 30 sierpnia 2011 roku stopień cierpień T. K. można określić jako średni stały, a towarzyszący T. K. ból można zdefiniować jako ból utrudniający pracę i czynności codzienne wymagający stosowanie pewnych rygorów . Pod pojęciem rygorów należy rozumieć stosowanie leków przeciwbólowych i ochronę miejsc bolesnych. Przez okres 10 tygodni bezpośrednio od zaistnienia wypadku drogowego z dnia 30 sierpnia 2011 roku stopień cierpień T. K. należy określić jako umiarkowany, okresowo malejący .Natomiast od tego czasu do chwili obecnej stopień cierpień T. K. należy określić jako oscylujący między miernym a małym z okresowym bólem definiowanym jak ból do zniesienia okresowo wymagający reakcji medycznej. W sferze psychicznej - strach przed jazdą na motocyklu był dla T. K. był równoznaczny w przypadku z niemożnością pełnej samorealizacji, a trudności z wykonywaniem czynności w pozycji zgięciowej z poczuciem niepełnosprawności. W okresie nasilenia bólu T. K. otrzymywał leki przeciwbólowe, które powodowały bądź całkowity brak bólu, a niekiedy znacznie go łagodziły powodując ból definiowany jako ból do wytrzymania . W okresie wykonywania kinezyterapii stopień natężenia bólu odczuwanego przez T. K. ulegał okresowemu zwiększeniu. Ograniczenie ruchów kręgosłupa lędźwiowego z przewlekły zespołem bólowym kręgosłupa spowodował powstanie u T. K. 5 % trwałego uszczerbku na zdrowiu. Czynności dnia codziennego jest on w stanie wykonywać samodzielnie. Dolegliwości bólowe kręgosłupa lędźwiowego w pozycji zgięciowej wymuszają u T. K. pracę w pozycji kucznej. T. K. jest z zawodu elektromechanikiem, a zarobkuje prowadząc zakład wulkanizacyjny. W pracy zarobkowej T. K. jest pracownikiem mniej efektywnym. Pod pojęciem tym należy rozumieć ,że daną

czynność wykonuje on dłużej niż osoba zdrowa, a po jej wykonaniu konieczna staje się ponadstandardowa przerwa wypoczynkowa. Z zajęć hobbystycznych ze względu na ból T. K. utracił możliwość biegania, jazdy na motocyklu, ćwiczeń na siłowni. Nie utracił on natomiast możliwości pływania. Leczenie T. K. praktycznie nie zostało ukończone. W zależności od stopnia nasilenia dolegliwości bólowych T. K. będzie wymagał leczenia rehabilitacyjnego w postaci kinezyterapii, fizykoterapii, ewentualnie balneoterapii oraz rehabilitacji metodą pnf.

Dowód: opinia sądowo – lekarska biegłego G. S. (k.494-497)

W dniu 1 września 2011 roku T. K. zgłosił do Towarzystwa (...) S.A. w W. fakt zaistnienia szkody w motocyklu marki H. numer rej. (...) powstałej w dniu 30 sierpnia 2011 roku na skutek zajeżdżenia drogi temu pojazdowi przez M. S. (1) kierującą samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) podczas wykonywania przez nią manewru skrętu w lewo. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego Towarzystwo (...) S.A. w W. wypłaciło w dniu 16 listopada 2011 roku na rzecz T. K. jako właściciela motocykla marki H. numer rej. (...) odszkodowanie w kwocie 9.150 zł w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów.

Dowód: zgłoszenie szkody z dnia 1 września 2011 roku (k.19-29), akta szkody nr (...), faktura VAT nr (...) z dnia 27 sierpnia 2011r. (k.31), informacja o wysokości szkody w pojeździe oraz arkusz ustalenia wartości pojazdu (k.32-36), informacja o wysokości szkody częściowej w pojeździe oraz kalkulacja naprawy (k.37-39), dokumentacja fotograficzna (k.40-46), pismo powoda z dnia 13 września 2011 roku (k.47), pismo powoda z dnia 14 listopada 2011 roku (k.49), polecenie przelewu z dnia 16 listopada 2011 roku (k.50)

Pismem z dnia 28 czerwca 2013 roku, doręczonym M. S. (1) w dniu 8 lipca 2013 r., Towarzystwo (...) S.A. w W. wezwało M. S. (1) do zapłaty roszczenia regresowego z tytułu likwidacji szkody komunikacyjnej z dnia 30 sierpnia 2011r. poprzez zapłatę kwoty 9.150 zł w terminie do dnia 12 lipca 2013 r.. Pomimo doręczenia powyższego wezwania do zapłaty i upływu określonego terminu M. S. (1) nie dokonała natomiast zapłaty na rzecz Towarzystwa (...) S.A. w W. powyższej należności w żadnej części.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 28 czerwca 2013 roku wraz z dowodem doręczenia przesyłki poleconej (k.51-52)

W dniu 10 stycznia 2012 roku T. K. zgłosił do Towarzystwa (...) S.A. w W. dodatkowe roszczenie o wypłatę zadośćuczynienia za uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia doznane na skutek zaistnienia wypadku komunikacyjnego z dnia 30 sierpnia 2011 roku. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego Towarzystwo (...) S.A. w W. wypłaciło w dniu 7 marca 2012 roku na rzecz T. K. zadośćuczynienie w kwocie 3.021,25 zł za uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia doznane przez niego na skutek zaistnienia wypadku komunikacyjnego z dnia 30 sierpnia 2011 roku w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów.

Dowód: akta szkody (...)

Pismem z dnia 28 czerwca 2013 roku Towarzystwo (...) S.A. w W. wezwało M. S. (1) do zapłaty roszczenia regresowego z tytułu likwidacji szkody komunikacyjnej z dnia 30 sierpnia 2011r. poprzez zapłatę kwoty 3.021,25 zł w terminie do dnia 12 lipca 2013 r.. Pomimo doręczenia powyższego wezwania do zapłaty i upływu określonego terminu M. S. (1) nie dokonała natomiast zapłaty na rzecz Towarzystwa (...) S.A. w W. powyższej należności w żadnej części.

Dowód: akta szkody (...)

W dniu 29 listopada 2012 roku M. S. (2) zgłosiła do Towarzystwa (...) S.A. w W. fakt zaistnienia szkody w jej majątku osobistym polegającej na tym, że jako pasażer motocykla marki H. numer rej. (...) na skutek zaistniałego w dniu 30 sierpnia 2011 roku wypadku drogowego doznała zniszczenia rzeczy w postaci bluzy z membraną firmy (...) i kasku motocyklowego (...). Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego Towarzystwo (...) S.A. w W. wypłaciło w dniu 18 grudnia 2012 roku na rzecz M. S. (2) jako pasażerki motocykla marki H. numer rej. (...) uczestniczącego

w wypadku drogowym z dnia 30 sierpnia 2011r. odszkodowanie w kwocie 1.055,03 zł w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów.

Dowód: akta szkody nr (...)

Pismem z dnia 28 czerwca 2013 roku, doręczonym M. S. (1) w dniu 8 lipca 2013 r., Towarzystwo (...) S.A. w W. wezwało M. S. (1) do zapłaty roszczenia regresowego z tytułu likwidacji szkody komunikacyjnej z dnia 30 sierpnia 2011r. poprzez zapłatę kwoty 1.055,03 zł w terminie do dnia 12 lipca 2013 r.. Pomimo doręczenia powyższego wezwania do zapłaty i upływu określonego terminu M. S. (1) nie dokonała natomiast zapłaty na rzecz Towarzystwa (...) S.A. w W. powyższej należności w żadnej części.

Dowód: akta szkody nr (...)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci: zgłoszenia szkody z dnia 1 września 2011 roku (k.19-29), pisma Ubezpieczeniowego (...)z dnia 29 grudnia 2011r. (k.30), wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach XII Wydział Karny z dnia 28 kwietnia 2014 r. sygn. akt XII K 1219/11 wraz z uzasadnieniem (k. 282-302k.452-454), wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach IX Wydział Karny – Odwoławczy z dnia 7 października 2014 r. sygn. akt IX Ka 1075/14 (k.455), wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach XI Wydział Karny z dnia 7 listopada 2011 r. sygn. akt XI W 3818/11 (k.13 akt Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. XI W 3818/11), pisma Komisariatu Policji w D. z dnia 13 września 2011r. (k.17), potwierdzenia okoliczności przez uczestnika zdarzenia (k.18), aktu oskarżenia przeciwko M. S. (1) (k.185-190), zgłoszenia szkody z dnia 1 września 2011 roku (k.19-29), faktury VAT nr (...) z dnia 27 sierpnia 2011r. (k.31), informacji o wysokości szkody w pojeździe oraz arkusz ustalenia wartości pojazdu (k.32-36), informacji o wysokości szkody częściowej w pojeździe oraz kalkulacja naprawy (k.37-39), dokumentacji fotograficznej (k.40-46), pisma powoda z dnia 13 września 2011 roku (k.47), pisma powoda z dnia 14 listopada 2011 roku (k.49), polecenia przelewu z dnia 16 listopada 2011 roku (k.50), wezwania do zapłaty z dnia 28 czerwca 2013 roku wraz z dowodem doręczenia przesyłki poleconej (k.51-52), akt szkody (...), akta szkody nr (...), których wiarygodność nie była kwestionowana w toku procesu przez strony, zatem nie wzbudziła ona również zastrzeżeń Sądu w tym zakresie.

Sąd dokonał ponadto ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie na podstawie zeznań świadka M. S. (2) (k.451 odwrót) na okoliczność powstania szkody, przebiegu i przyczyn zdarzenia szkodzącego, rozmiaru szkody oraz wysokości wypłaconego przez stronę powodową odszkodowania oraz zeznań świadka T. K. (k.108) na okoliczność przyczyn powstania szkody w jego pojeździe, w szczególności przebiegu zdarzenia oraz rozmiaru i zakresu szkody także na okoliczność czy strona powodowa wypłaciła mu odszkodowanie. Powyższymi zeznaniami w zakresie niezbędnym do ustalenia okoliczności istotnych dla wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy Sąd dał wiarę w całości, albowiem zeznania te są logiczne, spójne, wyczerpujące, oraz w zakresie treści istotnych dla ustalenia stanu faktycznego sprawy znajdują potwierdzenie i uzupełnienie zarówno wzajemnie pomiędzy sobą, jak i w pozostałej części zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego w postaci wyżej powołanych dokumentów.

Sąd odmówił natomiast w całości dania wiary zeznaniom pozwanej M. S. (1) (k.107-108 odwrót, k.180-181, k.357 odwrót) złożonym na okoliczność przebiegu przedmiotowego zdarzenia oraz szkód jakich w wyniku tego zdarzenia doznali kierujący motocyklem i jego pasażerka, albowiem treść tych zeznań pozostawała w sprzeczności z pozostałą częścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentów i zeznań świadków M. S. (2) oraz T. K.. W szczególności nie jest prawdą, jak to twierdziła pozwana w treści swoich zeznań, iż to nie ona była sprawcą przedmiotowego wypadku drogowego z dnia 30 sierpnia 2011 roku, lecz T. K. kolory kierując motocyklem marki H. numer rej. (...) naruszył zasady ruchu drogowego i zjechał drogę wykonując prawidłowo manewr skrętu w lewo pozwanej kierującej samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) i że pozwana nie zbiegła z miejsca zdarzenia. Treści powyższych zeznań przeczą bowiem nie tylko zeznania świadków M. S. (2) oraz T. K., ale przede wszystkim treść prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach XII Wydział Karny z dnia 28 kwietnia 2014 r. sygn. akt XII K 1219/11 oraz prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach XI Wydział Karny z dnia 7 listopada 2011 r. sygn.

akt XI W 3818/11 z których w jednoznaczny sposób wynika, iż w dniu 30 sierpnia 2011 roku w miejscowości S. gmina D. pozwana kierowała samochodem F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie po użyciu alkoholu oraz umyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem marki F. (...) o nr rej. (...), wykonując manewr skrętu w lewo do posesji nr (...) bez sygnalizacji tego manewru kierunkowskazem, zajęła drogę wykonującemu manewr wyprzedzania wyżej wymienionego pojazdu kierującemu motocyklem marki H. o nr rej. (...) T. K. doprowadzając do zderzenia pojazdów, na skutek czego pasażerka motocykla M. S. (2) doznała obrażeń ciała które naruszyły czynności narządów jej ciała na okres czasu trwający dłużej niż siedem dni oraz doznała strat materialnych, a kierujący tym motocyklem T. K. utracił panowanie nad pojazdem i najechał na zaparkowany pojazd marki A. nr rej. (...) w wyniku czego doznał on obrażeń ciała. Następnie M. S. (1) odjechała z miejsca wypadku nie podając innym uczestnikom zdarzenia swoich danych osobowych oraz danych z polisy OC.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd pominął natomiast treść zeznań świadka H. K. (k.346 odwrót) złożonych na okoliczność przyczyn i przebiegu zdarzenia, które doprowadziło do powstania szkody, jej rozmiaru oraz osoby sprawcy, ponieważ świadek ten w treści swoich zeznań nie wskazał żadnych okoliczności przydatnych dla ustalenia stanu faktycznego niniejszej sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwa Towarzystwa (...) w W. o zapłatę kwoty 9.150 zł i o zapłatę kwoty 3.021,25 zł zasługują w całości na uwzględnienie, natomiast powództwo o zapłatę kwoty 1.055,03 zł zasługuje jedynie na częściowe uwzględnienie.

Zauważyć bowiem należy, iż art. 43 pkt. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003 r., nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) stanowi, że zakładowi ubezpieczeń przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu, jeżeli kierujący zbiegł z miejsca zdarzenia.

Prawo regresu przysługuje przeciwko kierującemu pojazdem, którym może być sam posiadacz pojazdu, nie zaś jego właściciel. Istotne jest jedynie, czy w danych okolicznościach posiadacz pojazdu był osobą, która kierowała tym pojazdem (por. uchwałę Izby SN z dnia 2 marca 1965 r., III CO 8/65, opubl. OSP 1965, z. 9, poz. 202)

Zgodnie zaś z utrwalonym orzecznictwem dotyczącym art. 178 k.k., które to orzecznictwo odnosić można także i do niniejszej sprawy (przyjąć należy bowiem, iż racjonalny ustawodawca używając takiego samego pojęcia - „zbiegnięcie z miejsca zdarzenia” w k.k. i w wyżej powołanej ustawie nie różnicował jego znaczenia), które to orzecznictwo Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela, zbiegnięcie z miejsca zdarzenia ma miejsce wówczas, gdy sprawca wypadku oddala się z miejsca wypadku w zamiarze uniknięcia odpowiedzialności, w szczególności w celu uniemożliwienia lub utrudnienia ustalenia jego tożsamości czy stanu nietrzeźwości, pozostawiania pod wpływem środka odurzającego, roli, jaką odegrał w zdarzeniu (zob.: wyrok SN z dnia 15 marca 2001 r., III KKN 492/99, OSNKW 2001/7 - 8/52; wyrok SN z dnia 27 marca 2001 r., IV KKN 175/00, Lex nr 51400; wyrok SN z dnia 30 marca 2005 r., WA 3/05, OSNwSK 2005/1/639).

W celu ustalenia jakie były niezbędne i uzasadnione koszty naprawy motocykla marki H. numer rej. (...) po zdarzeniu z dnia 20 sierpnia 2011 roku w szczególności czy naprawa ta była ekonomicznie uzasadniona, a jeżeli nie, to jaka była wartość pojazdu przed zdarzeniem i po zdarzeniu (wysokość tzw. Szkody całkowitej) oraz na okoliczność wysokości kosztów naprawy kasku motocyklowego (...), Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki pojazdów. Natomiast w celu ustalenia obrażeń jakich doznał T. K. w wyniku zdarzenia z dnia 20 sierpnia 2011 roku, czasu trwania leczenia i cierpienia z tym związanych oraz stopnia i charakteru uszczerbku na zdrowiu, a także na okoliczność czy koniecznym jest zasięgnięcie opinii innych biegłych lekarzy w celu ustalenia całkowitego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza chirurga.

Na podstawie sporządzonej przez biegłego z zakresu techniki samochodowej J. W. opinii pisemnej (k.410-431) Sąd ustalił, iż wartość motocykla marki H. numer rej. (...) bezpośrednio przed zaistnieniem zdarzenia z dnia 30 sierpnia 2011 roku wynosiła kwotę 13.300 zł, koszt naprawy uszkodzeń tego motocykla powstałych na skutek zdarzenia z

dnia 30 sierpnia 2011 roku wynosił kwotę 45.447,32 zł, zaś wartość rynkowa motocykla marki H. numer rej. (...) w stanie uszkodzonym wynosi obecnie kwotę 3.100 zł. Wartość rynkowa kasku motocyklowego (...) wynosi kwotę 790 zł. Z kolei na podstawie opinii biegłego lekarza specjalisty ortopedii i traumatologii G. S. Sąd ustalił, iż w wyniku zaistniałego wypadku drogowego z dnia 30 sierpnia 2011 roku T. K. po przewróceniu motocykla marki H. numer rej. (...) uderzył w podłoże okolicą stawu kolanowego prawego i głową. Na skutek przedmiotowego zdarzenia T. K. doznał stłuczenia głowy, rany okolicy stawu kolanowego prawego i skręcenia kręgosłupa lędźwiowego. Trwałym następstwem urazów ciała doznanych przez niego na skutek zaistniałego wypadku drogowego z dnia 30 sierpnia 2011 roku jest przewlekły okresowy zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego oraz ograniczenie zgięcia. Po około godzinnym przebywaniu w pozycji zgięciowej T. K. musi stosować ponadstandardową przerwę wypoczynkową (około 30 minut). Przy konieczności wykonywaniu czynności wymagającej pozycji zgięciowej T. K. musi zamiast pozycji zgięciowej stosować pozycję kuczną (przysiad). W trakcie zdarzenia w dniu 30 sierpnia 2011 roku T. K. doznał małego stopnia uszkodzenia tkanek. W okresie 14 dni bezpośrednio od zaistnienia wypadku drogowego z dnia 30 sierpnia 2011 roku stopień cierpień T. K. można określić jako średni stały, a towarzyszący T. K. ból można zdefiniować jako ból utrudniający pracę i czynności codzienne wymagający stosowanie pewnych rygorów. Przez okres 10 tygodni bezpośrednio od zaistnienia wypadku drogowego z dnia 30 sierpnia 2011 roku stopień cierpień T. K. należy określić jako umiarkowany, okresowo malejący. Natomiast od tego czasu do chwili obecnej stopień cierpień T. K. należy określić jako oscylujący między miernym a małym z okresowym bólem definiowanym jak ból do zniesienia okresowo wymagający reakcji medycznej. W sferze psychicznej - strach przed jazdą na motocyklu był dla T. K. był równoznaczny w przypadku z niemożnością pełnej samorealizacji, a trudności z wykonywaniem czynności w pozycji zgięciowej z poczuciem niepełnosprawności. W okresie nasilenia bólu T. K. otrzymywał leki przeciwbólowe, które powodowały bądź całkowity brak bólu, a niekiedy znacznie go łagodziły powodując ból definiowany jako ból do wytrzymania. W okresie wykonywania kinezyterapii stopień natężenia bólu odczuwanego przez T. K. ulegał okresowemu zwiększeniu. Ograniczenie ruchów kręgosłupa lędźwiowego z przewlekłym zespołem bólowym kręgosłupa spowodował powstanie u T. K. 5 % trwałego uszczerbku na zdrowiu. Leczenie T. K. praktycznie nie zostało ukończone W zależności od stopnia nasilenia dolegliwości bólowych T. K. będzie wymagał leczenia rehabilitacyjnego.

W zakresie tych ustaleń Sąd oparł się w pełni na opinii biegłego sądowego J. W. oraz opinii biegłego G. S.. Sąd w pełni podziela powyższe wnioski wynikające z opinii każdego z tych biegłych. Sporządzone na piśmie przez tych biegłych opinie są jasne, pełne, rzetelne i zgodne odpowiednio ze stanem wiedzy technicznej oraz ze stanem wiedzy medycznej, dlatego też zasługują one obie w całości na uwzględnienie. Są one sporządzona w sposób profesjonalny, odpowiadają wszelkim wymaganiom, stawianym tego rodzaju dokumentom, uwzględniają one cały materiał dowodowy, w tym w przypadku opinii biegłego J. W. dokumentację zawartą w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach szkodowych powoda nr (...) i aktach szkodowych nr (...), zaś w przypadku opinii biegłego G. S. uwzględnia ona dokumentację medyczna leczenia T. K. oraz wynik przeprowadzonego przez tego biegłego na potrzeby w/w opinii badania stanu zdrowia T. K.. Wnioski płynące z tych opinii są jasne i nie budzą wątpliwości.

W ustalonym stanie faktycznym niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości Sądu fakt, iż pozwana M. S. (1) zbiegła z miejsca zdarzenia, tj. z miejsca zaistnienia wypadku drogowego z dnia 30 sierpnia 2011 roku, jak również w dacie spowodowania tego wypadku drogowego znajdowała się ona pod wpływem alkoholu. Z treści sentencji prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach XII Wydział Karny z dnia 28 kwietnia 2014 r. sygn. akt XII K 1219/11 oraz prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach XI Wydział Karny z dnia 7 listopada 2011 r. sygn. akt XI W 3818/11 jak również z treści zeznań świadków M. S. (2) oraz T. K. wynika bowiem w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości, iż w dniu 30 sierpnia 2011 roku w miejscowości S. gmina D. pozwana kierowała samochodem F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie po użyciu alkoholu oraz umyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem marki F. (...) o nr rej. (...), wykonując manewr skrętu w lewo do posesji nr (...) bez sygnalizacji tego manewru kierunkowskazem, zajęła drogę wykonującemu manewr wyprzedzania wyżej wymienionego pojazdu kierującemu motocyklem marki H. o nr rej. (...) T. K. doprowadzając do zderzenia pojazdów, na skutek czego pasażerka motocykla M. S. (2) doznała obrażeń ciała które naruszyły czynności narządów jej ciała na okres czasu trwający dłużej niż siedem dni oraz doznała strat materialnych, a kierujący tym motocyklem T. K. utracił panowanie nad pojazdem i najechał na zaparkowany pojazd marki A. nr rej. (...) w wyniku czego doznał on

obrażeń ciała. Następnie M. S. (1) odjechała z miejsca wypadku nie podając innym uczestnikom zdarzenia swoich danych osobowych oraz danych z polisy OC. Zauważyć również należy, że zgodnie z art. 11 k.p.c. ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym.

W myśl art. 252 k.p.c, strona, która zaprzecza prawdziwości dokumentu urzędowego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenie organu, od którego dokument ten pochodzi, są niezgodne z prawdą, powinna okoliczności te udowodnić. Pozwana natomiast tego domniemania nie obaliła, nie przedstawiając żadnych dowodów, które podważyłyby sprawstwo pozwanej w spowodowaniu zdarzenia szkodzącego. Pozwana nie zaprzeczyła, że jest sprawcą zdarzenia opisanego w pozwie, że prowadziła pojazd w stanie nietrzeźwości, bez wymaganych uprawnień oraz że zbiegła z miejsca wypadku. Podstawą roszczenia powódki wobec pozwanej nie jest jednak okoliczność zawinionego spowodowania wypadku i przepis art. 415 k.c, ale przepis art. 43 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., Nr 124, poz.1152 z późn. zm.), opisujący tzw. regres nietypowy. Podstawą dochodzenia zwrotu odszkodowania od sprawcy szkody jest spełnienie w określonych w pkt 1, 3 i 4 powyższego przepisu przesłanek. Powód zarzucił, że pozwana doprowadziła do powstania szkody, kierując pojazdem w stanie nietrzeźwości oraz bez wymaganych uprawnień, a następnie zbiegła z miejsca zdarzenia, dlatego też w myśl powyższego przepisu, powód, jako zakład ubezpieczeń, jest uprawniony do dochodzenia od pozwanej zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania.

Nie zasługiwał ponadto na uwzględnienie podniesiony przez pozwaną M. S. (1) w treści sprzeciwów od nakazów zapłaty zarzut, iż nie wie ona, co składa się na kwotę podchodzoną przez powoda od niej pozwami wniesionymi w sprawach VIII C 211/14, VIII C 2113/13 i VIII C 319/14, w jaki sposób należności te zostały wyliczone, w jaki sposób zostały wyliczone odsetki i od jakich należności. Powód w treści wniesionych w sprawach VIII C 211/14, VIII C 2113/13 i VIII C 319/14 pozwów wprost wskazał bowiem, iż na wysokość roszczenia składa się: wartość wypłaconego T. K. odszkodowania z tytułu szkody w motocyklu marki H. o nr rej. (...) (sprawa VIII C 211/14), wartość wypłaconego M. S. (2) odszkodowania z tytułu wartości uszkodzonej w wypadku odzieży oraz kasku ochronnego (sprawa VIII C 2113/13) i wartość wypłaconego T. K. zadośćuczynienia za uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia doznane przez niego na skutek zaistnienia wypadku komunikacyjnego z dnia 30 sierpnia 2011 roku.

Jak wynika z opinii biegłego J. W. (k.410-431), wartość motocykla marki H. numer rej. (...) bezpośrednio przed zaistnieniem zdarzenia z dnia 30 sierpnia 2011 roku wynosiła kwotę 13.300 zł, koszt naprawy uszkodzeń tego motocykla powstałych na skutek zdarzenia z dnia 30 sierpnia 2011 roku wynosił kwotę 45.447,32 zł, zaś wartość rynkowa motocykla marki H. numer rej. (...) w stanie uszkodzonym wynosi obecnie kwotę 3.100 zł. Ponieważ zatem koszt naprawy tego motocykla jest wyższy niż wartość tego pojazdu, naprawa motocykla marki H. numer rej. (...) jest nieopłacalna. Szkada w tym pojeździe winna być zatem rozliczona jako różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego Towarzystwo (...) S.A. w W. wypłaciło w dniu 16 listopada 2011 roku na rzecz T. K. jako właściciela motocykla marki H. numer rej. (...) odszkodowanie w kwocie 9.150 zł w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Kwota ta nie przekracza zatem wysokości różnicy wartości motocykla marki H. numer rej. (...) przed i po szkodzie na skutek zdarzenia z dnia 30 sierpnia 2011 roku (13.300 zł – 3.100 zł = 10.200 zł).

Tym samym Towarzystwo (...) S.A. w W. w oparciu o art. 43 pkt. 1 i 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003 r., nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) miało prawo domagać się od pozwanej M. S. (1) zapłaty kwoty 9.150,00 zł tytułem zwrotu wypłaconego T. K. odszkodowania.

W wyniku zaistniałego wypadku drogowego z dnia 30 sierpnia 2011 roku T. K. doznał stłuczenia głowy, rany okolicy stawu kolanowego prawego i skręcenia kręgosłupa lędźwiowego. Trwałym następstwem urazów ciała doznanych przez niego na skutek zaistniałego wypadku drogowego z dnia 30 sierpnia 2011 roku jest przewlekły okresowy zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego oraz ograniczenie zgięcia. W okresie 14 dni bezpośrednio od zaistnienia wypadku

drogowego z dnia 30 sierpnia 2011 roku stopień cierpień T. K. można było określić jako średni stały, a towarzyszący T. K. ból można było zdefiniować jako ból utrudniający pracę i czynności codzienne wymagający stosowanie pewnych rygorów. Natomiast do chwili obecnej stopień cierpień T. K. należy określić jako oscylujący między miernym a małym z okresowym bólem definiowanym jak ból do zniesienia okresowo wymagający reakcji medycznej. Ograniczenie ruchów kręgosłupa lędźwiowego z przewlekły zespołem bólowym kręgosłupa spowodował powstanie u T. K. 5 % trwałego uszczerbku na zdrowiu. Leczenie T. K. praktycznie nie zostało ukończone W zależności od stopnia nasilenia dolegliwości bólowych T. K. będzie wymagał leczenia rehabilitacyjnego.

Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego. Zadośćuczynienie to ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych doznanych przez poszkodowanego w związku z uszkodzeniem jego ciała lub spowodowaniem u niego rozstroju zdrowia. Ustalając wysokość należnego zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień związanych z samym zaistnieniem urazu ciała oraz dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu. Krzywdą w rozumieniu art. 445 k.c. będzie z reguły trwałe kalectwo poszkodowanego powodujące cierpienia fizyczne oraz ograniczenie ruchów i wykonywanie czynności życia codziennego. Zadośćuczynienie z art. 445 k.c. ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość ta nie może być jednak nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc powinna być utrzymana w rozsądnych granicach.

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego Towarzystwo (...) S.A. w W. wypłaciło w dniu 7 marca 2012 roku na rzecz T. K. zadośćuczynienie w kwocie 3.021,25 zł za uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia doznane przez niego na skutek zaistnienia wypadku komunikacyjnego z dnia 30 sierpnia 2011 roku w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi w ocenie Sądu do przekonania, iż wysokość wypłaconego T. K. przez powoda zadośćuczynienia za uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia doznane przez niego na skutek zaistnienia wypadku komunikacyjnego z dnia 30 sierpnia 2011 roku stanowiła należytą rekompensatę dla T. K. za doznaną przez niego krzywdę moralną i cierpienia fizyczne powstałe na skutek obrażeń ciała doznanych na skutek zaistnienia wypadku komunikacyjnego z dnia 30 sierpnia 2011 roku.

Jak wynika z treści akt szkodowych powoda (...) powód na podstawie kalkulacji własnej ustalił wartość należących do M. S. (2) kasku motocyklowego(...)na kwotę 827,10 zł i bluzy sportowej damskiej firmy (...) na kwotę 227,93 zł. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego Towarzystwo (...) S.A. w W. wypłaciło w dniu 18 grudnia 2012 roku na rzecz M. S. (2) jako pasażerki motocykla marki H. numer rej. (...) uczestniczącego w wypadku drogowym z dnia 30 sierpnia 2011r. odszkodowanie w kwocie 1.055,03 zł w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Tymczasem jak wynika z opinii biegłego J. W. (k.410-431), wartość rynkowa kasku motocyklowego (...)wynosi kwotę 790 zł. Tym samym w ocenie Sądu powód miał prawo domagać się od pozwanej M. S. (1) zwrotu jedynie kwoty 1.017,93 zł (790 zł + 227,93 zł = 1.017,93 zł) tytułem wypłaconego przez powoda rzecz M. S. (2) jako pasażerki motocykla marki H. numer rej. (...) uczestniczącego w wypadku drogowym z dnia 30 sierpnia 2011r. odszkodowania za zniszczenie mienia.

Mając zatem na względzie powyższe, Sąd w oparciu o art. 805 § 1 i 2 pkt 1 k.c. w zw. z art. 43 pkt. 1 i 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003 r., nr 124, poz. 1152 z późn. zm.): uwzględnił powództwo o zapłatę kwoty 9.150 zł w całości i zasądził od M. S. (1) na rzecz Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 9.150 zł; uwzględnił powództwo o zapłatę kwoty 1.055,03 zł w części i zasądził od M. S. (1) na rzecz Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 1.017,93 zł, natomiast oddalił powództwo w pozostałej części jako bezzasadne; uwzględnił powództwo o zapłatę kwoty 3.021,25 zł w całości i zasądził od M. S. (1) na rzecz Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 3.021,25 zł.

Sąd orzekł o odsetkach ustawowych zasądzając je na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. od kwoty 9.150 zł od dnia 16 lipca 2013 roku do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu w sprawie VIII C 211/14, od kwoty 1.107,93 zł od dnia 13 lipca 2013 roku do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu w sprawie VIII C 2113/13, od kwoty 3.021,25 zł od dnia 25 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu w sprawie VIII C 319/14.

Orzeczenie w zakresie kosztów procesu oparto o przepis art. 98 § 1 i 3 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca proces obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, w tym wynagrodzenie pełnomocnika fachowego strony. Na koszty procesu, które poniosła strona powodowa złożyły się w sprawie VIII C 211/14 kwota 458 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 1.200 zł tytułem wynagrodzenia radcy prawnego (art. 99 kpc w zw. z § 6 pkt 4 Rozp. Min. Spr. z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. 2013 poz. 490) i kwota 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (art. 1 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku o opłacie skarbowej (tekst jedn. Dz.U. 2012 poz. 1282 z późn. zm.)). Na koszty procesu, które poniosła strona powodowa złożyły się w sprawie VIII C 2113/13 kwota 53 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 180 zł tytułem wynagrodzenia radcy prawnego (art. 99 kpc w zw. z § 6 pkt 2 Rozp. Min. Spr. z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. 2013 poz. 490) i kwota 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Ponadto na poczet wynagrodzenia biegłego J. W. w sprawach VIII C 211/14 i VIII C 2113/13 powód uiścił zaliczkę w kwocie 1.500 zł. Ponieważ powództwa Towarzystwa (...) S.A. w W. w połączonych do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawach VIII C 211/14 i VIII C 2113/13 zostały uwzględnione w całości, pozwana przegrała tym samym sprawy o zapłatę kwoty 9.150 zł i o zapłatę kwoty 3.021,25 zł w 100%, dlatego też powinna ona w całości zwrócić na rzecz Towarzystwa (...) S.A. w W. poniesione przez nie koszty procesu zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Daje to po stronie Towarzystwa (...) S.A. w W. w sprawie o zapłatę kwoty 9.150 zł kwotę 2.445 zł (458 zł + 1.200 zł + 17 zł + 1.540 zł x 1/2 = 2.445 zł), natomiast w sprawie o zapłatę kwoty 3.021,25 zł kwotę 1.129 zł (53 zł + 180 zł + 17 zł + 1.540 x 1/2 = 1.129 zł), i takie też kwoty należało zasądzić od pozwanej na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu odpowiednio w sprawach o zapłatę kwoty 9.150 zł i o zapłatę kwoty 3.021,25 zł.

W sprawie VIII C 319/14 o zapłatę kwoty 1.055,03 zł na koszty procesu, które poniosła strona powodowa złożyły się kwota 152 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 600 zł tytułem wynagrodzenia radcy prawnego (art. 99 kpc w zw. z § 6 pkt 3 Rozp. Min. Spr. z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. 2013 poz. 490), kwota 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i kwota 360 zł tytułem zaliczki na koszty wynagrodzenia biegłego. Daje to po stronie Towarzystwa (...) S.A. w W. w sprawie o zapłatę kwoty 1.055,03 zł łącznie kwotę 1.129 zł. Ponieważ powództwo Towarzystwa (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 1.055,03 zł zostało uwzględnione w 96,4% (1.017,93 zł / 1.055,03 zł x 100% = 96,4%), w takiej też części, zgodnie z dyspozycją art. 100 k.p.c. pozwana powinna zwrócić na rzecz powoda poniesione przez niego koszty procesu zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Daje to po stronie Towarzystwa (...) S.A. w W. w sprawie o zapłatę kwoty 1.055,03 zł kwotę 1.020 zł [(152 zł + 600 zł + 17 zł + 360 zł) x 96,4% = 1.020 zł], i taką też kwotę należało zasądzić od pozwanej na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu w sprawie o zapłatę kwoty 1.055,03 zł.

SSR Katarzyna Latała